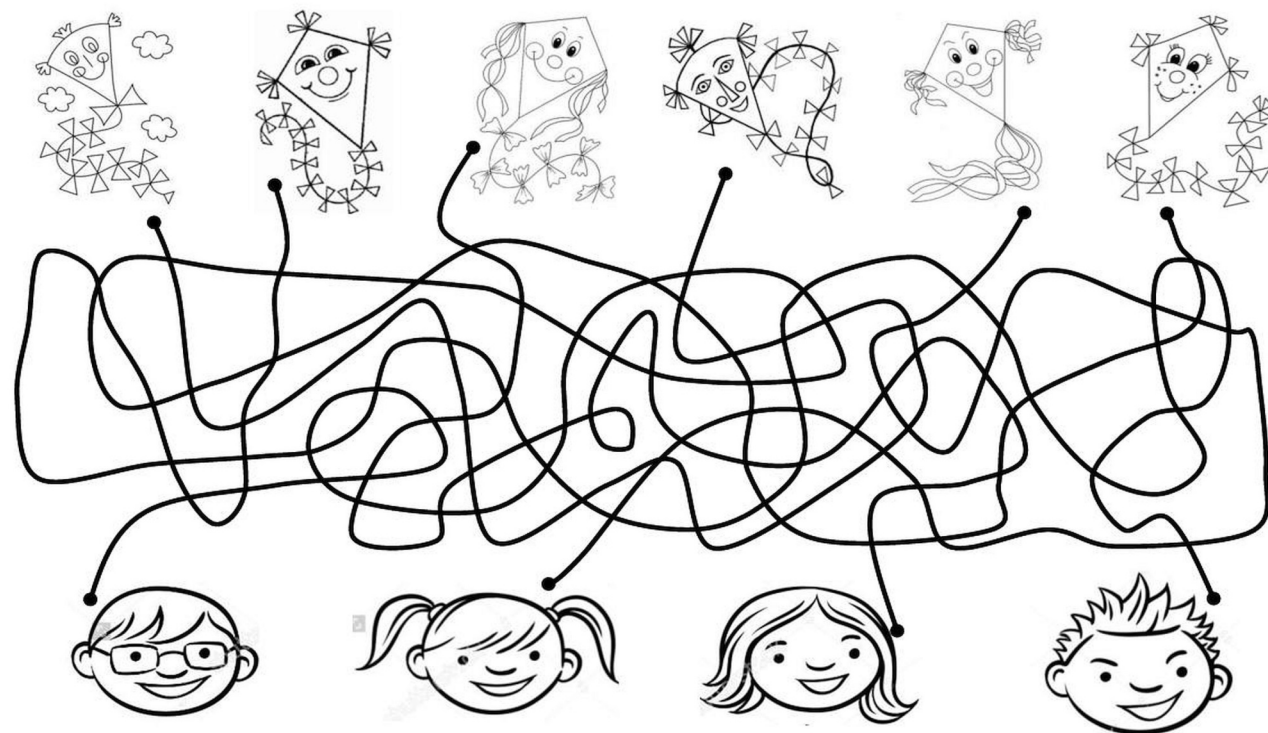

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

DRACI. Děti pouštějí draky. Pomůžeš jim rozmotat provázky?

PRO STARŠÍ. KŘÍŽOVKA.

①	②	③	④	⑤	⑥	⑦	⑧	⑨	⑩	⑪	⑫	⑬	⑭	⑮	⑯	⑰	⑱
N	O	O	A	A	O	L	A	Ě	A	N	A	A	A	M	A	B	A

① chobotnatec	⑦ kus nábytku	⑬ noční pták
② potřeba kovboje	⑧ otec	⑭ nádoba na květinu
③ vozidlo	⑨ aroma	⑮ první muž
④ koupací nádoba	⑩ zimní oblečení	⑯ pěší výlet
⑤ dolní končetina	⑪ energie	⑰ neobutý (naopak)
⑥ prosklený otvor	⑫ chalupa	⑱ citoslovce smíchu

Klára Špunt Zelinková

2

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

*Církev dnes skutečně může potřebovat jen takové lidi,
kteří jako Maria mají ještě co říci o tom, co s nimi činil Bůh.*

J. Meisner

Úvodní slovo

Milí přátelé,

stále ještě prožíváme měsíc říjen, měsíc svatého růžence. Snad se nám dnes tato staletí opakovaná modlitba může zdát poněkud opotřebovaná, avšak ve skutečnosti více než dobře odpovídá potřebám naší doby.

Aniž si to uvědomujeme, náš život se stále více rozpadá na větší a větší množství nesourodých kousků. Pouhým stisknutím knoflíku, pouhým kliknutím či dotykem displeje se ve vteřině přenášíme od tématu k tématu, do hlavy nám neustále přitéká nekonečný příval nových

informací, ve zlomku vteřiny nám před očima prochází stovky obrazů. Navykli jsme si rychle střídát činnosti a stále být na příjmu. A právě zde nám může velmi pomoci růžencové zastavení.

Při prosté a nenáročné modlitbě se nám najednou otevírá oáza ticha, v níž se konečně může naše rozvířená mysl usadit. Spolu s Matkou Boží rozvažujeme o tom, co Pán vložil do našeho srdce. Modlitba v pravidelném rytmu protéká naším nitrem a my do tohoto proudu můžeme vložit vše, co zrovna prožíváme tak, jak nám jednotlivé věci vyvstávají na mysli. Prosté zůstávání s Ježíšem po Mariině boku

má moc znovu sjednotit a uzdravit naši roztěkanou a „rozklíkanou“ duši.

Přeji tedy nám všem, abychom znovu našli odvahu modlit se sv. růženec každý den – třeba alespoň jeden desátek, abychom tak znovu nacházeli svoji osobní jednotu a čerpali tak vnitřní pokoj pro sebe i pro naše vzájemné vztahy.

o. Jakub Tůma

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• **Žádáme rodiny s dětmi, aby se zapojily při nesení darů** na nedělních mších sv. v 9.00 hod. V zákristii visí na nástěnce rozpis a bližší informace.

Zapisujme se, ať je každá nedělní devátá zajištěna.

• **Biskupství brněnské informuje** o nově založeném fondu PULS (fond na podporu pastorační a kněžské brněnské diecéze). Podrobnosti najdete na internetu na adrese

<http://www.fond.biskupstvi.cz/>

Pozvánka na kurzy Alfa

Od čtvrtka 24. listopadu začne v jezuitském kostele opět další kurz Alfa.

Na něm se během večere, přednášky, písní a diskuze ve skupinkách snaží lidé poznat Boha. Jsou zváni všichni, kteří jsou zvědaví nebo skeptičtí. Jsou zváni i ti, kteří stojí na okraji církve nebo kdysi ztratili cestu k Bohu a chtějí svůj někdejší vztah s Bohem obnovit.

Vyzýváme Vás a prosíme, pozvěte na kurz Alfa všechny o kom víte, že by se chtěli o Bohu něco dozvědět touto jednoduchou formou. Zveme i Vás, kteří kurz Alfa znáte a chtěli byste se ho zúčastnit, zkusit si ho prožít a případně potom pomoci s jeho organizací.

Zveme i všechny ty, kteří by chtěli pomoci s organizací, aby se nám

si s klukem povídá, pokyvuje hlavou, usmívá se. Pak vytáhne ze zásuvky letáček nadace „Podané ruce“, něco vysvětluje a přidává pětistovku. Když klapnou dveře, už je tu Jitka s otázkou: „Jakou má tenhle kluk šanci? Šanci najít práci, normálně žít?“ Maminka zkusí odpovědět na palčivou otázku: „Z lidského hlediska nulovou, ale když se za něho budeme modlit ...“

Maminka nedořekla, zamyslela se. „Napíšu o něm Markétě, to je má spolužačka, co šla k trapistkám.“

Jitka si vzpomene na pořad televize Noe. Mladá trapistka háže klacík „bratru“ vlčákovi, který radostně štěká a ona se stejně radostným úsměvem vypráví. Je evangelička, která učila náboženství, připravovala exercicie, vedla přednášky a kurzy pro dospělé. „A teď je ze mě katolická trapistka a nedělám nic jiného, než že sedmkrát denně zpívám žalmy. Jo, taky mě čeká práce, makám hlavně rukama, ale mé dvě vejšky mi hodně pomáhají při tom, k čemu mě Bůh povolal: žít v Jeho blízkosti.“ Zahodila snad tato žena svá nadání? Nebo je život naplněný modlitbou opravdu jejím povoláním?

Venku přestalo pršet a vyjasnilo se. I Jitka má najednou jasnou. Paní učitelka měla pravdu. Dnešní svět tolik potřebuje modlitbu. Dívka jde do svého pokoje, zavírá dveře a pokleká.

MV

Podzimní farní vycházka

V neděli 2. října, jen co skončilo babí léto a začaly se honit dešťové mraky, se po obědě v rámci tréninku důvěry v Boží Prozřetelnost sešlo asi třicet odvážných farníků, farnic a farníkat na zastávce Přístaviště a vydalo se kolem přehrady na hrad Veveří. Naši andělé strážní, kteří zrovna ten den měli svátek, se činili, a tak se nám hlášené srážky nakonec vyhnuly. Cesta krásně zbarvenými podzimními lesy nám pěkně ubíhala, děti a pes pobíhali tam a zase zpátky, a ti nejmenší spokojeně odpočívali v nosítkách na prsou svých obětavých rodičů. Asi v polovině cesty jsme se krátce posílili svačinou na těle a modlitbou na duši, abychom i s dvěma kočárky zvládli závěrečnou horskou etapu po schodech k lávce u hradu. Nakonec jsme zdárně dorazili až do cíle, kde jsme nasedli na autobus a nechali se dovézt zpátky do města. Nezbývá než poděkovat Pánu Bohu, našim strážným andělům a v neposlední řadě všem statečným účastníkům za příjemné přátelské odpoledne.

Text a foto o. Jakub Tůma

přihlásili. Možností je mnoho – mohou péct buchty, mohou se za kurz Alfa modlit, mohou pomoci v kuchyni a při obsluhování hostů nebo jako moderátoři diskusních skupinek.

První termín, na který můžete zvát nové hosty je čtvrtek 24. 11. 2016 v 19. hod. – večer na téma „Kdo je Ježíš?“

Kdo by se chtěl zapojit jako organizátor, tak je zván už ve čtvrtek 3. 11. 2016 do jezuitského kostela, kde se setká s ostatními organizátory a zúčastní se přípravy kurzu.

Víc se lze dozvědět na stránkách <http://www.brno.alfakurzy.cz> Hlásit sebe či jiné účastníky můžete na mail brno@alfakurzy.cz nebo přímo Keprníkovi na telefonu 732 718 528.

Keprník

Z farní charity

Milí farníci!

Zdravíme vás v mariánském měsíci říjnu. Zároveň se na vás obrácíme s prosbou o pomoc potřebným.

POMOC HAITI

Jak jste asi zaregistrovali, byl ostrovní stát Haiti zasažen hurikánem Matthew. Státisíce lidí jsou bez přístřeší. Uvádíme podrobnější informace z portálu arcidiecézní charity Olomouc.

Podle Martina Zamazala z Arcidiecézní charity Olomouc pomůže v terénu projekt Daruj střechu nad hlavou. „Haiťané žijí v lehkých příbytcích, v chýších s rákosovými střechami, které těžko odolají hurikánům a tropickým bouřím. Minulé úterý tak tisíce lidí přišly o domov. My jim můžeme zajistit odolnější plechové střechy. Pomohli jsme s nimi některým Haiťanům již v minulosti,“ míní Martin Zamazal. Ten je nyní na cestě s další charitní pracovníci. Na Haiti by měli dorazit ve středu odpoledne. K pomoci Haiti vyzývá v těchto dnech i OSN. Podle jejích zjištění si hurikán Matthew vyžádal 372 lidských životů a 246 zranění. Číslo, která dostala média z haitských oblastních úřadů, mluví o tisícovce obětí. Jisté však je, že hurikán zasáhl kolem

dvou milionů Haiťanů, z nich 750 000 potřebuje akutní humanitární pomoc na následující tři měsíce. Lidé v zasažených oblastech nemají dostatek pitné vody, jídla a mnozí z nich přišli o domov. „Na jihu země hurikán a záplavy zničily 90% úrody, v Grand-Anse dokonce i téměř 100%. Paralyzovaný je také rybolov, protože voda spláchla s sebou všechno rybářské vybavení. Přes 300 škol bylo zničeno, takže asi 100 000 dětí se nyní nemůže vzdělávat, dále přišly o uniformy, učebnice a další vybavení,“ popisuje OSN ve své zprávě.

Naše charitní pokladnička bude od neděle 16.10.2016 do neděle 23.10.2016 určena pro příspěvky na pomoc Haiti. Také je vám k dispozici účet Arcidiecézní charity Olomouc číslo **43-9935450227/0100**.

Z vašich příspěvků do charitní pokladničky jsme poslali finanční pomoc na tyto účely:

LL – Likvidace lepry	6 000 Kč
Světlo pro svět - prevence a léčba slepoty a systémová podpora osob s postižením v rozvojových zemích	6 000 Kč

Za všechny dary děkujeme.

Přejeme vám požehnaný závěr právě probíhajícího Roku Božího milosrdenství. Ať toto milosrdenství proměňuje váš život.

Dobrovolníci farní charity

Slovo nemocným

Kdo z vás dá vlastnímu synovi kámen, když ho prosí o chléb.

Mt 7,9

Všeobecně známé je podobenství o synovi, který si od otce vyžádal dědičný podíl a když ho dostal, odešel do vzdáleného města a tam ho v krátké době prohrál. Když neměl peníze na jídlo a trpěl hladem, rozhodl se, že se vrátí k otci a bude u něj pracovat za mzdu. Svoje rozhodnutí splnil.

Když budeme uvažovat o jeho otci, uvědomíme si, že on na svého syna nezanevřel, měl ho stále rád i když mu způsobil mnoho bolestí svým jednáním. A stále doufal, že syn pozná svoji chybu, bude jí litovat a vrátí se. Denně chodil na blízký kopec a vyhlížel, zda už syn nepřichází. Když se jednoho dne jeho očekávání splnilo, byl naplněn velikou radostí a zapomněl na všechno, co syn způsobil. Vystrojil hostinu na oslavu jeho návratu a dal mu všechno, aby opět mohl jednat jako jeho syn.

My si při tomto podobenství uvědomujeme, že i nám Bůh odpouští vždy všechno, čím jsme se provinili a nevrací se k tomu, co odpustil. Mimo to nám dává všechno, co potřebujeme k dokonalému životu. Tím nám ukazuje, jak máme my odpouštět všem, kteří se proti nám provinili

nočních směn, my jsme si vzali jednu z těch bez vstávání, od 22:30. Neděle začala opět chválami s dětskou improvizací a po ní jsme vyrazili před kostel na poutní mši svatou. Manželé Sperátovi pak mluvili o řešení krizí v manželství a důležitosti přítomnosti Boha v něm, o budování svátosti manželství. Co nás zaujalo, jsme opět probírali na skupinkách, případně každý individuálně při krátké adoraci. Obědem celý program končil.

Shrnutí? Byli jsme nadšení z příjemně i „užitečně“ stráveného víkendu. Bylo to „vztahutvorné“, díky.

*Veronika, Dan
a Jonáš Zahradníkovi*

Co zmůže modlitba

Už od rána lije jako z konve, podmrčený den na náladě nepřidá. Však dnešní diskuze v náboženství se silně podobala hádce. Jitka je ale přesvědčená, že měla pravdu Meditativní řád zaměřený jen na modlitbu se do dnešního světa už nehodí. Je tolik potřeba, aby člověk aktivně přispíval k vytváření Božího království tady na zemi, že Jitka skoro zazlívá všem těm schopným lidem, že se uzavřeli do samoty. V tomhle má paní katecheta fakt strašně staromódní názory.

Jitka si přehodí bágl přes rameno a odvážně vykročí do deště. No

samozřejmě, tramvaj právě odjíždí. Jitka chce vklouznout do zádveří a schovat se před stále většími kapkami, ale je obsazeno. To je ale divný kluk, tak hubený, bledý, ruce se mu třesou. Jitka se prudce otočí, ale vtom zaslechne tichý hlas: „Nevíš, kde bych se mohl trochu ohřát?“ To si chce určitě šlehnout, napadne Jitku a už chce zakroutit hlavou, když tu kluk pokračuje: „Celou noc jsem byl venku, děda mě včera vyhodil z domu.“ Asi měl proč, chce odseknout Jitka, když tu si všimne podivně zahnutých prstů chvějící se ruky. „Co to máš s prstama?“ ptá se děvče bez souvislosti. „Máma mi je jednou zlomila, když mě bila a špatně to srostlo.“ Jitka koukne na hodinky: jo, mamka už bude doma. „Tak počk nám, máme napečínno.“ V tramvaji kluka pozoruje. Vypadá mladě, ale asi už tak mladý nebude. Osud, který dnes není výjimkou. Od dvanácti na ulici, od třinácti v pašáku. Kluk se rozpovídal: je mu dvacet a už stihl i šest měsíců ve vězení. Dva roky je čistý od drog, ale práci sehnat nemůže. Jakou má perspektivu? „Vykládám ti to, abys věděla, s kým máš tu čest. Aby sis to mohla ještě rozmyslet.“ „V pohodě.“ Jitka se tváří bezstarostně, ale dušička je v ní malá. Maminka se rychle zorientuje a už staví na stůl talíř buchet a šálek s kávou. Když ho kluk zvedne, ruka se mu třese natolik, že pobryndá půl stolu. Ale mamka to asi nevidí, dál

mohli vrátit kluky krásně špinavé, ale spokojené (viz obrázek).

Velké díky patří všem zúčastněným, vedoucímu i rodičům, kteří dávají dětem možnost prožít pěkné chvíle s věřícími kamarády.

Text a foto o. Jakub Tůma

Víkend rodin s malými dětmi

Víkend rodin s malými dětmi s komunitou Emmanuel se uskutečnil o víkendu 16. – 18. 9. 2016 v Domě Ignáce Stuchlého ve Fryštáku. Po jedné nedělní mši u sv. Tomáše nás na něj pozvala jedna z jeho pořadatelek, Eva Sperátová, a nám to přišlo jako docela dobrý nápad. Byl. Víkend je především duchovní obnovou pro rodiče; o děti je velmi dobře postaráno a zhruba polovinu času mají svůj program, včetně těch nejmenších.

Sešlo se nás 12 rodin: 12 párů a 29 dětí. Akce se konala již po několikáté – všechno plynulo hladce, v pohodě a přátelské atmosféře.

Zahájili jsme pátečním seznamovacím večírkem – někteří lidé se znali již z minula, my jsme naopak skoro nikoho neznali, ale i díky kvalitnímu vínu a vstřícné atmosféře se to rychle změnilo.

Sobotu jsme začali chválami s dětskou kakofonií – každé dítě si

mohlo vzít hudební nástroj dle vlastní libosti, většinou bicího charakteru, a spontánní radostný hluk bez výčitek okolí byl velmi osvobozující. Následovala přednáška manželů Cenkových o manželství a o dětech v něm: ač člověk většinu věcí tak nějak ví, či tuší, nikdy není zbytečné si je zopakovat: Na prvním místě má být Bůh, na druhém partner, na třetím děti (a co z toho vyplývá); nebazírovat na provozních věcech, ale na tom, co je „vztahutvorné“; dělat i ty nejbanálnější úkony s láskou, ... V menším počtu jsme pak v naší dámské skupince některá témata řádně „probraly“. Dopoledne skončilo adorací.

Po obědě dostali rodiče volno na rande. Účelem bylo být spolu. Tak jsme rádi byli. Sice pršelo, ale přesto jsme vyrazili ven a na kávičku. Později dopoledne se vyčasil, pokladovce dětí (a rodičů) tedy nestálo nic v cestě: putovali jsme od dětského hřiště (takového malého lanového centra) zpět, děti luštily a byly odměněny sladkostmi a hračkami. Následovala mše svatá s místním panem farářem a večere.

Asi nejsilnější momenty přišly při večerní modlitbě za každý pár zvlášť. Jsou chvíle, kdy člověk jenom nevěří, ale skoro ví, může se dotknout. Mohli jsme to i mnoho jiného zpracovat při celonoční adoraci – můj obdiv patří všem, kteří měli kteroukoliv z hluboce

a jak s nimi máme jednat. I když je to pro nás někdy obtížné, s Boží pomocí jsme schopni dobře prožít každou situaci. Když tak jednáme, splňujeme prosbu, kterou vyslovujeme, když se modlíme Otče náš. V ní slibujeme, že budeme napodobovat Otce a budeme odpouštět druhým tak, jak on odpouští nám. Není snadné tak jednat vždy a za všech okolností, ale s Boží pomocí se nám to podaří.

Často si připomínáme milosrdného Otce a marnotratného syna, o kterých hovořil Ježíš ve svém podobenství a upravujeme svoje jednání tak, aby vždy bylo dobré a všechno aby nás k Bohu přivádělo. My vždy můžeme spoléhat na Boží dobrotu, ale nesmíme ji zneužívat a jednat podle svých představ a přání. Když budeme chtít vždy jednat správně, dá nám Bůh dost světla, abychom věděli, co je správné a i dost síly, abychom uměli jednat podle jeho vůle a připravovali se tak na věčný život.

o. J. Šik

Ministrantský tábor 2016

aneb Kocourkov

Letošní ministrantský tábor si malí kluci opravdu užili. Bylo nás tam přes třicet. Avšak většina kluků ještě neměla ani deset let, tak byl

program přizpůsoben pro menší. Etapová hra byla Kocourkov. Tábor byl od 4. do 16. července. Tábořiště jsme opět měli u vesničky Lučice na Havlíčkobrodsku. Kluci zde mohli poznat i nové tváře, které z Brna neznali, neboť s námi na táboře byl například kluk z Velké Losenice, která je u Žďáru.

Starší ministranti mohli přiložit ruku k dílu a tři dny před táborem pomáhali se stavbou tábora. Info i na další tábory: KAŽDÁ POMOC PŘI STAVBĚ JE VŘELE VÍTÁNA!!! Mladší kluci přijeli v pondělí dopoledne z Brna, odkud jeli vlakem do Havlíčkova Brodu a od tam autobusem na místo kousek od tábořiště. V táboře na ně čekalo překvapení v podobě bojové hry, kterou připravilo vedení. Následně proběhla prohlídka tábora a uvedení instrukcí v užívání tábořiště, na které navazovala příprava na večerní zahajovací oheň, který byl opravdu velkolepý. Celý tábor byl při vyšlehování plamenů z vysoké pyramidy slavnostně zahájen. Kolem jedenácté večerní hodiny proběhlo v lese, při zhlédnutí krátké scénky, uvedení etapové hry.

Každé ráno byl kolem půl osmé budíček, na který navazovala rozcvička, poté snídaně, hygiena, nástup, na kterém si náš oddíl opravdu potrpí ☺. Po nástupu byl vždy program, který byl opravdu

pestrý a zábavný. Obědy byly také, takže nemusíte mít strach. Snažili jsme se, aby každé dítě dosáhlo denního referenčního příjmu potravin a doufáme, že se nám to podařilo. Takže hladomor nebyl. Polední klid byl vždy alespoň dvě hodiny. Přestože kluci káceli stromy, bylo dbáno na to, aby stromy na kluky nepadaly. Jelikož i zdravotnictví bylo dostupné, nemusíte mít strach, že se klukům něco stane. Následoval i odpolední program, který byl opět pestrý. Večerní nástup byl stejný jako ranní, akorát se vlajka místo vytahování spouštěla. Poté následovalo většinou nějaké zpívání, či zakončení dne. Každou noc

byl tábor hlídán určenými hlídkami, které ho chránily od přepadu, který občas přišel a ne vždy byl dopadnut. To záviselo především na kvalitě hlídky. Atributem letošního tábora se stala strážní věž, kterou si kluci sami postavili. Byla vysoká šest metrů a byla opravdu kvalitní a unesla osm lidí.

Tábor byl zakončen závěrečným ohněm, kde bylo vyhodnocení celotáborové etapové hry, rozcvíček, pořádku a například cena za nejlepší službu v kuchyni. Myslím, že si kluci tábor opravdu vychutnali.

Text a foto Petr Zelenka

Mini výlet na kolech

Aniž to mnozí z nás tuší, v podzemí naší farnosti se dějí podivuhodné věci. Vedoucí našich malých skautů stejně jako vedoucí našich světlušek a skautek pořádají řadu akcí pro své svěřence, o kterých se ani v Tomáškově (a dokonce ani na Tisíckráte) nedočtete. Rozhodl jsem se tedy infiltrovat na jednu takovou dobře utajenou skautskou akci a zjistit, jak to tam asi vypadá.

Jednalo se o výlet na kolech s Davidem Marečkem. Sešli jsme se v sobotu 24. září v Žabovřeskách na Přívratu a odtud jsme vyjeli vstříc dobrodružství ke Svratce přes kopec do Žebětína až k Masarykovu okruhu. Bylo nás pět. Tedy pět bylo

skautíků a k tomu ještě já a vedoucí David. Ještě ve městě se jednomu z kluků podařilo urputným přehazováním takovým způsobem zaseknout řetěz, že už to vypadalo na organizovaný ústup. Hrubá síla ale zvítězila a nakonec jsme se vysápali až k zmíněné závodní dráze. Na okruhu zrovna jezdily motorky, což kluky dost bavilo, takže zapomněli na pády a zranění utržené cestou a podařilo se nám je dovést s herní zastávkou u přehrady až zpátky na Přívrat.

Kromě jednoho spadli skoro všichni, ale odřeniny ke klukům patří a naštěstí se nic horšího nestalo. Závěrečná zmrzlina zahladila všechny rány a tak jsme rodičům nakonec

vedle fary. Mši sv. sloužil křižanovský farář P. Mgr. Václav Hejč.

V neděli jsme byli na ranní mši svaté opět v Heřmanově. Kostel byl plný a u oltáře knězi přísluhovalo devět ministrantů. Ještě před polednem jsme zajeli do Křižanova. Zde na náměstí, nedaleko kostela, stojí velký památník sv. Zdislavy. Místní kostel sv. Václava byl původně románský, v gotickém slohu byl přestavěn v druhé polovině 14. století řádem johanitů. V 17. století byla

provedena jeho barokní přestavba. Pseudogotický hlavní oltář pochází z r. 1884 a je na něm socha sv. Václava se sochami sv. Cyrila a Metoděje po jeho stranách. Poslední opravy a úpravy kostela jsou z třetí třetiny 20. století.

Autorem všech vitráží je náš farník, sakrální umělec a zakladatel Svato-tomské scholy gregoriánského chorálu Mgr. Ludvík Kolek. Ten je i autorem bočního oltáře sv. Kříže.

Text a foto PhDr. Jan Weinberger

Víkendový pobyt

na faře v Heřmanově

První víkend měsíce října strávila skupina 12 svatotomských farníků, mužů i žen, převážně seniorského věku, na faře v obci Heřmanov. Mezi účastníky byli i čtyři choralisté. Tato obec leží v nadmořské výšce 580 m v okrese Žďár nad Sázavou, nedaleko

známějších obcí – Moravec, Křižanov a Osová. Za Heřmanovem se nachází rozsáhlá ekologická farma, kde jsou ve velkém výběhu i s lesíkem chována zejména stáda jelenů a daňků. Obec Heřmanov vznikla v první polovině 14. století jako kolonizační ves.

Německé osadníky sem v období osídlování původních pohraničních pralesů Velkomoravské říše přivedl Řád německých rytířů. Zakladatel obce se jmenoval Hermann a ta vznikla na místě vymýceného lesa (německy Schlag). Až do 3. čtvrtiny 19. století se proto Heřmanov úředně jmenoval Hermannschlag (v českém překladu Heřmanova paseka). Dominantou Heřmanova je kostel zasvěcený sv. Mikuláši. Původní kostel zde byl postaven v pozdně románském slohu a kolem něj byl hřbitov. Kostel byl v 2. polovině 15. století rozšířen a byla postavena věž. Dochovaly se zde tři zvony z let 1493, 1504 a 1534. Současná barokní podoba kostela pochází z roku 1732. Uvnitř jsou pouze tři oltáře. Na hlavním je ve středu velká socha sv. Mikuláše, po stranách stojí socha sv. Josefa s Ježíškem a socha sv. Antonína s Ježíškem. Na vrcholu oltáře je vyobrazení Nejsvětější Trojice. Na jednom bočním oltáři je socha P. Marie Lurdské a na druhém je obraz sv. Alžběty. Obrazy Křížové cesty byly zhotoveny roku 1896 v Mnichově. U kostela se nachází stará kamenná křtitelnice.

Fara v Heřmanově byla postavena roku 1799 jako jednopatrová stavba s přispěním hraběte Jindřicha Haukvice. Na faře se dochovala stará

pamětní kniha s nejstaršími údaji matriky z roku 1662. Nad vchodem do fary je malý obraz sv. Mikuláše s kostelíkem, který znázorňuje podobu původního kostela. V letech 2009 a 2013 byla fara za pomoci získaných dotací opravena a interiér byl zmodernizován. Farnost tento objekt pronajímá k rekreaci, proto jsme zde mohli strávit víkend a využít čas k duchovním, společenským, turistickým i kulturním aktivitám.

Nejvyšším místem v okolí Heřmanova je Svatá Hora (679 m), která je známým poutním místem. Pojmenování „Svatá“ pochází s největší pravděpodobností z dob cyrilometodějských misí. Snad právě

odtud ponejprv v tomto kraji zaznělo Slovo Boží z úst věrozvěstů nebo jejich žáků. Podle staré pověsti se zde zdržovala sv. Zdislava z Křižanova, která, jako osmiletá dívka, zde v hustých lesích chtěla začít vést poustevnický život. Na toto místo jsme se v sobotu dopoledne vydali na pouť. Nejprve jsme šli po silnici, největší kus cesty však vedl lesem. Poslední stovky metrů jsme pak zdolávali příkré stoupání po nerovném povrchu lesní pěšiny.

Na vrcholu stojí zastřešená stavba a v ní je kamenný obětní stůl, na kterém kněží při poutích slouží mše svaté.

Je zde i socha sv. Zdislavy, která se sklání k nemocnému. Zhotovili jsme a na místě zanechali několik křížů z větví, dřeva jsme svázali travinami. Takových křížů je zde hodně. Vzorem pro zhotovení je kříž podobný tomu, jaký si podle pověsti v těchto místech zhotovila malá Zdislava a před kterým se zde modlila. My jsme se zde pomodlili také a zazpívali jsme latinské chorální modlitby. Zajímavé je, že je zde na stromě připevněna kroupka plná kovových mincí (je zřejmé, že poutníci jsou štedří a nejsou zloději).

Zdislava se provdala za Havla z Markvartic a Lemberka a žila s ním na jeho hradě v severních Čechách. Tam vynikala láskou k nemocným a trpícím do takové míry, že se pro ně doslova udřela. Zemřela ve věku kolem 30 let 1. ledna 1252. Pro tento hrdinský stupeň lásky k bližním byla 21. 5. 1995 v Olomouci svatořečena papežem Janem Pavlem II. Pod Svatou Horou se ve výšce 620 m nachází jeden z pramenů Bílého potoka.

Hned v pátek, po našem příjezdu na faru v Heřmanově, jsme se zúčastnili podvečerní mše svaté v místním kostele, který stojí hned